

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte i sin Ordførertale en Række Betragtninger vedrørende Socialreformen og dens Virkninger, og han kom herunder stærkt ind paa at omtale, hvad han kaldte den Demoralisation over for Arbejdet, som er vokset frem gennem den alt for lette Adgang til Understøttelse, der administrativt er aabnet gennem Fortolkning af Socialloven. Jeg vil gerne protestere imod, at den Understøttelse, der ydes gennem Socialloven, skulde være Aarsag til det, det ærede Medlem formentlig tænker paa her, den Vandrang fra Land til By, der finder Sted for Tiden, og som ikke er noget nyt Fænomen. Heldigvis er den danske Arbejder indstillet paa at ville arbejde for at forsørge sig selv, det ved vi jo gennem alle de Aar, der er gaaet, og fraset den endnu ikke beviste Paastand om de mange Tusinde Arbejdsgivere paa Landet, der skal mangle Arbejdskraft, har vi ikke fra noget Sted hørt om, at der skulde mangle Arbejdskraft ved det Arbejde, der er Brug for Arbejdskraft til.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Aarsagerne til Vandrangen fra Land til By. Den højtærede Landbrugsminister har allerede for sit Vedkommende gjort en Række Bemærkninger vedrørende dette Forhold, men det ærede Medlem Hr. Krag vil sikkert være enig med mig i, at der her er Tale om en Række samvirkende Aarsager, som har langt større Indvirkning paa dette Forhold end den i det ærede Medlems Tale saa stærkt fremhævede Understøttelse.

Det ærede Medlem talte dernæst om Refusionsordningen. Herom vil jeg gerne sige, at Refusionsordningen har ikke svigtet. Ved de Beregninger, der blev foretaget forud for Sociallovens Ikrafttræden, Beregninger, der blev foretaget over Finansaaret 1930—31 for de af Kommunernes Udgifter, der kunde komme i Betragtning ved Fordelingen efter Refusionsordningen, blev det beregnet, at gennem Refusionsordningen skulde Hovedstaden have 31,5 pCt. Og hvad har Hovedstaden faaet? Ved Fordelingen for Halvaaret 1. Oktober 1933—31. Marts 1934 30,3 pCt., altsaa 1,2 pCt. mindre end forudsat ved Beregningen før Lovens Ikrafttræden; og Prøveberegningen for det følgende Finansaar, 1. April

1934—31. Marts 1935, viser, at Hovedstaden efter den Beregning vil faa 30,5 pCt., altsaa 1 pCt. mindre end ved Beregningen forud for Lovens Vedtagelse.

For Provinsbyernes Vedkommende stiller de samme Tal sig som følger: 21,8 pCt. ved Beregningen forud for Lovens Vedtagelse, 23,1 pCt. ved Fordelingen for det følgende Halvaar, første Halvaar af Lovens Virketid, og ved Prøveberegningen for Finansaaret 1934—35 23 pCt. For Provinsbyernes Vedkommende viser Prøveberegningerne altsaa for det sidste Aar 1,2 pCt. større Refusion end efter Beregningen forud for Lovens Vedtagelse. For Sognekommunernes Vedkommende er de samme Tal 46,7 pCt., 46,6 pCt. og 46,5 pCt.

Jeg tror ikke, at man ved at se paa disse Tal vil kunne hævde med nogen som helst Ret, at det er Refusionsordningen, der har svigtet. Noget andet er, at Udgifterne i Henhold til Socialloven er blevet større, end Forudsætningen var dengang, da Loven blev gennemført. Om Aarsagerne hertil skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig, men det er givet, at jo længere en Kriseperiode varer, med saa mægtig en Arbejdsløshed, som vi har kendt i disse Aar, i jo højere Grad vil Udgifterne pr. Familie, der trænger til Hjælp gennem Socialloven, stige, i jo højere Grad vil man naa til, at der er saadanne særlige Forhold til Stede, som nødvendiggør for at opretholde Familien, at der ydes en større Hjælp end den i Socialloven forudsatte.

Jeg skal ikke her gøre Bemærkninger om Rimeligheden af, at der foretages Ændringer i den Fordeling, som foregaar gennem Refusionsordningen, men paa et senere Tidspunkt vil jeg dog sige noget om, hvorfor vi ikke i Øjeblikket vil gøre noget ved det.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup talte om Rimeligheden af at opnaa en Ændring i Ulykkesforsikringsloven til Gavn for Fiskerne. Det gjaldt to forskellige Forhold. Herom vil jeg gerne sige for det første, at naar det ærede Medlem udtaler, at man i Fiskerikredse ønsker at komme tilbage til Princippet i Ulykkesforsikringsloven af 1927, hvis Hovedregel var, at alle Fiskere, der havde mindst $\frac{3}{5}$ af deres Aarsindtægt ved Fiskeri, betragtedes som selvstændige erhvervsdrivende, saa er hertil at bemærke,